

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

389.2

Szerző

Cím Közterhek könnyítése.

Idő

1911

Forrás:

Pesti napló

Személy

Bp.

1911 1/13

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A közterhek könnyítése.

*

A főváros tegnapi közgyűlése kicsinyke terhet vett le a fővárosi közönség vállairól: kimondta, hogy többé nem szed fogyasztási illetéket a vad és a szárnyas hus után, sőt megkéri a kormányt, hogy ő is engedje el azt az illetéket, amelyet a vad és szárnyas után az állam javára hajt be. Egy morzsányi teherrel tehát könnyebb lesz a sorsunk. Egy csöpp víz a tenger nagy áradatában! Olvassuk a jövő évi költségvetést és azt látjuk, hogy az összes adónemekből nagyobb jövedelmet irányzott elő a pénzügyminiszter, ami annyit jelent, hogy az összes adónemekből a jövő évben mindnyájunktól többet fog kisajtolni az adóbizottság, mint tavaly.

Amikor tehát nyilvánvaló, hogy az eddiginél nagyobb adót fogunk fizetni, akkor a főváros picike morzsával igyekszik segíteni rajtunk. Köszönet érte, mert elvégre ez is valami. Főleg pedig kitünő fegyver a kezünkben, hogy a méltányosságnak ugyanezen mértékét követeljük immár az államtól is. Elvégre maga a főváros igazán nem sokat tehet. Az igazi segítséget a kormány adhatja meg, amely eddig, sajnos, nem valami nagy hajlandóságot mutatott arra, hogy a hihetetlenül nehéz életviszonyokkal küzködő fővárosi lakosság segítségére siessen.

A szerb szerződés körül folyó vitában eléggé megvilágították ennek a népnek a helyzetét és elég világosan tárták az ország elé, hogy ebben a cifra városban milyen viszonyok között él a lakosság. Itt, ahol se lakás, se élelem nincs, ahol az emberek kávéházban laknak és kávéházban töltik el idejük legnagyobb ré-

szét, ahol napokon át nem lehet tejet kapni, és ha lehet, csak vizes, rossz tejet adnak és ahol a husért, ami az asztalra kerül, olyan árt kell fizetni, amit csak a lakosság elenyészően kicsiny hányada tud megfizetni: a közterheken való könnyítés legsürgősebb kormányfeladat volna. A vad és a szárnyas adójának elengedése előny, de nem igazi könnyítés. Könnyítés a jelen viszonyok között az volna, ha a kormány eltörölné magát a husfogyasztási adót és semmiféle hus után se szedne semmiféle illetéket. És ez is csak akkor volna a fogyasztó érdeke, ha biztosítékokról lehetne gondoskodni, hogy az adóelengedés ne a termelőnek, hanem valóban a fogyasztónak a zsebébe jutna.

Az állam pénzügyi viszonyai azonban, sajnos, olyanok, hogy erre a segítségre a lakosság egyáltalán nem számíthat. A kormány legnagyobb gondja most az, hogy a haditengerészet óriási hajóit tudja megépíttetni és ami pénz most ebből az országból kisajtolható, azt mind a Dreadnoughtok fogják elnyelni. A fogyasztók most semmit se reméljenek. Az ő étvágyukra nincs tekintettel a kormány. Csak a hadvezetőség éhségét fogja csillapítani és ez az éhség jobban megindítja a szívet, mint azoké a millióké, akik esztendőről-esztendőre sanyarubb helyzetbe jutnak, de megváltást sehonnan se remélhetnek. A főváros közgyűlése legalább a névjegyet adta le és legalább a jóakarátát nyilvánította, mikor valamicskével hozzá akart járulni a maga részéről is a nép helyzetének a könnyítéséhez.

De az a nagy akció, amelyet a közéletmezés olcsóbbá tétele és a közterhek könnyítése tekintetében Wekerle ígért meg a leghangosab-

ban, azonban előtte és utána minden más kormány is beigért, még mindig késik. Azóta már megcsinálták a nagy adóreformot, de abból se hárult előny a középosztály ama rétegeire, amelyek a segítségre a leginkább rá vannak szorulva: a fix javadalmazásu foglalkozásokra. És azóta még elviselhetlenebb lett a helyzet, még drágább lett a lakás, még drágább lett az élelem, sőt nagyobbak lettek a közterhek. És tetejébe mindennek csupa olyan törvényhozási és kormányzati akcióval találkozunk, amely kizárólag a fogyasztók rovására akar boldogulni. Ilyen körülmények között tehát nagyon vigasztalannak látszik a fogyasztó jövő élete és a főváros könyöradománya után sürgős szükség volna a kormány kiadósabb támogatására is.